

Olmayınca

– Âşık TARSUSİ · 24 Ağustos 2017

Ey Gönüldaş!

Açarsın velâkin kokmazsın neden?

Dostun gülşeninde gül olmayınca;

Kendini sanırsın şu fâni beden,

Toprağa karışıp yol olmayınca..

Mahlûka minnetle kaybettin özü,

Kanaat edip de doyurman gözü,

Elest'te verdiğin tuttun mu sözü?

Neye yarar Hakk'a kul olmayınca..

Gelenek görenek sanma ki dinin,

Aşka düşmüş isen gönüldür sinin,

Leylâ'ya takılmak oluyor kinin,

Mecnûnca gezdiğin çöl olmayınca..

Anlamazsın tabi kalbinin sesi,

Şaşırıp kalmışsın asıl adresi,

Boşa tüketirsin ömür nefesi,

Bülbül gibi öten dil olmayınca..

Vefâsızsın nasıl beklersin vefâ?

Allah'tan ötürü seversen sefâ,
Aşkının uğrunda çektin mi cefâ?
Ömrünü serdiğin yıl olmayınca..
İç içe geçmiştir bütün âlemler,
Yakarak pişiren insan elemler,
Nasipsiz göremez zikirdir cemler,
Semâha durduđu tel olmayınca..
Tarsûsî aldanma nefsin oyuna,
Akli teslim edip dönme koyuna,
Güvenme Nebî'ye çıksa soyuna,
Sende öyle ahlâk, hâl olmayınca...
"Adem KAÇAR - 24/08/2017"